

රුසියාව තුළ ප්‍රකම්පනය අඟවන්නේ ලෝක විප්ලවයේ නව අවධියකි

Convulsions in Egypt signal new era of world revolution

2013 ජූලි 05

ජනාධිපති මුර්සි තෙරපා හළ මිලිටරි කුමන්ත්‍රණයෙන් කුඩාප්‍රාන්ත මෙම සතියේ රුසියාව තුළ ඇතිවූ ප්‍රකම්ප සිදුවීම් ලෝකය පුරා කම්කරු පන්තියට ඉමහත් වැදගත් කමක් දරයි.

මෙම සිදුවීම්වල ආකර්ෂණීය ලක්ෂණය වන්නේ මුර්සිගේ ඉස්ලාමීය තන්ත්‍රයට එරෙහිව සමාජ විරෝධයේ පිටාර ගැලීමේ ඉමහත් පරිමාව යි. නගර මධ්‍යස්ථානවලට ගලන ජනසන්නිපාතය දස දහස් හෝ සිය දහස් ගනන් නො ව මිලියන ගනනකි. මුලු රට පුරා මිලියන ගනනාවක් (විරෝධතාවන්ට) සහභාගී වූහ.

“ඓතිහාසික ක්‍රියාවේ පරිපූර්ණත්වය සමග එක්වගත් ජනතාවගේ ප්‍රමාණය ඔවුන්ගේ ක්‍රියාව වර්ධනය කරනු ඇතැ යි” කාල් මාක්ස් හා ෆ්‍රෙඩ්රික් එංගල්ස් 1844 දී සඳහන් කළේ යුරෝපීය කම්කරු පන්තියේ පලමු මහා විප්ලවවාදී අරගල (1848-49) ආසන්නයේ දී ය. මිලියන ගනනාවක් අරගලයට ඇදගන්නා වූ නව “ඓතිහාසික ක්‍රියාව” ගෝලීය වශයෙන් ඒකාබද්ධ ධනවාදයට එරෙහිව නැගී එන ජාත්‍යන්තර කම්කරු පන්තියේ විප්ලවය වන්නේ ය. මෑත වසරවල දී ලෝකය පුරා, එනම් කප්පාදුවලින් විනාස කෙරුණු ශ්‍රීසිය, පාකුගාලය හා ස්පාඤ්ඤය වැනි යුරෝපීය රටවල ද: චීනය හා බංග්ලාදේශය වැනි ආසියාවේ කාර්මික කලාපයන්හි ද: ඊස්ටර්න යුරෝපය තුළ දැවන්ත කම්කරු පන්තික විරෝධතාවන් ඇතුලු ව මැද පෙරදිග ද: වඩාත් මෑතක කුර්කියේ හා බ්‍රසීලයේ ද මහා වැඩවර්ජන හා විරෝධතාවන් දක්නට ලැබුණි. රුසියාව තුළ ජනතා අරගලයන්ගේ එක පිට එක හටගන්නා රළ පෙල ජාත්‍යන්තර ක්‍රියාදාමයක වඩාත් ම තීව්‍ර ප්‍රකාශන වේ.

1991දී සෝවියට් සංගමයේ ඇදවැටීම ඉතිහාසයේ අවසානය හා ලිබරල් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ ජයග්‍රහණය සංඥා කළේ ය යන ප්‍රකාශයන් ගෝලීය ආර්ථික අර්බුදය හා කම්කරු පන්තියේ නව නැගීම් මගින් පුපුරුවා හැරෙමින් තිබේ. රුසියාව නැගීම් සිදුවිය හැක්කේ කුමක් ද යන්න පිලිබඳ අවබෝධයක් ලබා දෙයි: එනම් මුල් කාලයේ විප්ලවයන් අග්‍රාමිච්චි කරනු ඇති විප්ලවවාදී අරගලයන් තුළට මිලියන සිය ගනනක් කම්කරුවන් හා පීඩිත මහජනතාවගේ පිවිසීම යි.

පන්ති අරගලය මතුවී ඒම පිටුපස ඇති ගාමක බලවේගයන් වන්නේ ලෝක ධනෝත්ථව පද්ධතියේ ප්‍රතිසතිතාවන් ය. ඕනෑ ම දෙන ලද රටක කම්කරු පන්තිය අරගලවලට තල්ලු කෙරෙන ගැටලු ජාතික ස්වභාවයකට වෙනස් ලෙස මූලිකව ම ජාත්‍යන්තර ස්භාවයක ඒවා ය. නිෂ්පාදන මාධ්‍යයන්ගේ ධනෝත්ථව පෞද්ගලික අයිතිය හා ජාතික ආන්ඩු පද්ධතියේ සීමා තුළ ආර්ථික පැවත්ම ගෝලීයකරනය වීම මගින් නිර්මාණය කර ඇත්තේ කඩදාවන් නො වූ තරම් ආර්ථික පරපුටුභාවය, සමාජ අසමානතාව, යුද්ධය හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ බිඳවැටීම යි.

මෙම තත්වයන්, “ධනවාදයේ මරලතෝනිය” පිලිබඳව ලියූ 20වැනි සියවසේ ශ්‍රේෂ්ඨත ම විප්ලවවාදී නායකයා වන ලියොන් ට්‍රොට්ස්කි විසින් හතරවැනි ජාත්‍යන්තරයේ ආරම්භක ක්‍රියාමාර්ගය වන සංක්‍රමණීය ක්‍රියාමාර්ගය තුළ සපයන ලද ගුණාංගීකරනය පිලිබඳ සත්‍යක්ෂණයකි. දෙවැනි ලෝක යුද්ධයේ විධාරනයට වසරකට පෙර, 1938දී ට්‍රොට්ස්කි පැහැදිලි කළේ සමාජවාදී විප්ලවය සඳහා පූර්වකොන්දේසි පරිනත වී තිබුණු බව යි. ඔහු ප්‍රකාශ කළේ මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ ඓතිහාසික අර්බුදය “විප්ලවවාදී නායකත්වයේ අර්බුදය බවට සිදී ඇති” බව යි.

එම අවස්ථාවේ දී, ට්‍රොට්ස්කි ලියමින් සිටියේ තම සම්පූර්ණ ශක්තිය සමාජවාදී විප්ලවය අවහිර කිරීමට කැප කල ස්ටැලින්වාදී, සමාජ-ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී හා කම්කරු නිලධාරී තන්ත්‍රයන්ට එරෙහිව ය. ඔවුන්ගේ පාවාදීම්වල ප්‍රතිඵලය වූයේ කම්කරු පන්තියේ විනාශකාරී පරාජයන් මාලාවක්, ෆැසිස්ට්වාදය හා යුද්ධය යි.

අද මහජන අරගල නැවත වතාවක් පෙරමුනට ගෙනවිත් ඇත්තේ කම්කරු පන්තිය තුළ නායකත්වයේ අර්බුදය යි. සමාජවාදී විප්ලවය සඳහා වෛෂයික කොන්දේසි වේගයෙන් ඉස්මතු වෙමින් පවතී. නමුත් නව විප්ලවවාදී කාල පරිච්ඡේදයක ඉල්ලීම්වලට සරිලන දේශපාලන නායකත්වය පිලිබඳ අර්බුදය විසඳීමට ඉතුරුව ඇත.

රුසියාව තුළ මහජන නැගීම් තනි තනි පාලකයන් පෙරලා දමා හා දේශපාලන ප්‍රභූව අස්ථාවර කර ඇතත් හමුදාව පලවා හැරීම, ධනෝත්ථව සුරාකෑම හා මර්දනය

අවසන් කිරීම හෝ ධනෝශ්වර රාජ්‍යයට අවසාන තිත තැබීම සම්බන්ධයෙන් ඔවුන් සාර්ථක වී නොමැත.

ඊජිප්තුව තුළ මහජන බලමුද්‍රාගැන්වීමේ රළ පෙළ 2011දී මුබාරක් නෙරපා හළ නමුත් සමාජවාදී විප්ලවයක් මෙහෙයවීමට සූදානම් කෙරුණු පක්ෂයක් එහි නොවී ය. ඒ වෙනුවට එහි වූයේ එක්සත් ජනපදයට හා ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ කප්පාදු පියවරයන්ට බැඳුණු බංකොලොත් ධනපති පක්ෂ හා අනන්‍යතා දේශපාලනයේ ආත්මකාමී ඉදිරිදර්ශන මත පදනම් වූ හා කම්කරු පන්තියේ මොන‍යම් හෝ ස්වාධීන ව්‍යාපාරයකට හතරු සුලුධනෝශ්වර ව්‍යාප්ත වාම පක්ෂවල හිස් තීරුවකි. මෙම සංවිධාන කිසිවකට මහජනතාගේ අවශ්‍යතාවන් විසඳීමට මොන යම් හෝ දේශපාලන-සමාජ ක්‍රියාමාර්ගයක් නො වූ හෙයින් බලය මිලිටරි ජුන්ටාව අතට පත්වුණි.

කම්කරු පන්තිය පෙරමුණ ගත්, ජුන්ටාවට එරෙහිව මහජන විරෝධය 2011 හා 2012 පුරා ඉහල ගියේ ය. නමුත් ධනෝශ්වර විරුද්ධ පක්ෂයේ හා එහි ව්‍යාප්ත වාම-පිලිවල බංකොලොත්කම, ආරම්භකත්වය ගැනීමට හා ආන්ඩු බලය අල්ලාගැනීමට දක්ෂිණාංශික මුස්ලිම් සහෝදරත්වයට හැකියාව ලබා දුන්නේය. වැරදි නමක් පටබැඳගත් විප්ලවවාදී සමාජවාදීන් 2012 මැතිවරනය තුළ මුස්ලිම් සහෝදරත්වයේ ජයග්‍රහනයට ප්‍රශංසා කලේ එය විප්ලවය සඳහා විජයග්‍රහනයක් ලෙස පෙන්වමිනි.

යන්තම් වසරකට පසු, ජාතික පරිමාන මහජන ව්‍යාපාරයක් තර්ජන වතුරසුයෙන් බොහෝ ඇතට ගමන් කරමින් සහෝදරත්වයට හා ජුන්ටාවට වඩා ඒකාධිපතිත්වයෙන් අඩු නො වූ ජනාධිපති මුර්සිට විරුද්ධව මතුවිය. කෙසේ නමුත් විප්ලවවාදී කම්කරු පක්ෂයක් නොමැති තත්වයක් තුළ මිලිටරිය, ධනෝශ්වර හා සුලුධනෝශ්වර පක්ෂ සමග කල කැලඹුණු සාකච්ඡා මාලාවක් තුළ දී මුර්සි නෙරපීමට හා ධනෝශ්වර නායකයින්ගේ පෙරමුණක් විසින් නායකත්වය ගන්නා නව ජුන්ටාවක් ඇටවීමට එකඟ වූහ. මෙය කම්කරු පන්තියේ විප්ලවවාදී ව්‍යාපාරයක මතුවීමට එරෙහිව පූර්වභංග ප්‍රහාරයක් විය.

විප්ලවය තුළ මහජනතාවට ඍජු ප්‍රහාරයක් එල්ල කිරීමට තරම් තමන් සවිමත් නොවන බව අවබෝධ කරගත් මිලිටරිය, සභාගයක ව්‍යාජය පිටුපසින් වැඩ කරන්නේ, කම්කරු පන්තියට එරෙහිව ප්‍රචන්ඩ යුද්ධයක් සූදානම් කිරීමට ය. එය දැවන්ත මර්දනයක් සඳහා සූදානම් වන අතරතුර උත්සාහ කරනු ඇත්තේ, සමාජ කප්පාදු ප්‍රතිපත්තිවලට හා එක්සත් ජනපදය සමග ඊජිප්තු හමුදාව

පවත්වන සම්බන්ධකම් කෙරෙහි කම්කරු පන්තිය තුලින් පල වන විරුද්ධත්වය බිඳහෙලීමට ය. ඊජිප්තු කම්කරුවන් ද නාගරික හා ග්‍රාමීය දුගී ජනතාව ද මෙම අඛණ්ඩ තත්ත්වය සමග නව ගැටුමකට මුහුණ දෙන බව පෙර දැකීම අපහසු නැත.

ඊජිප්තුව තුළ පමනක් නො ව ලෝකය පුරා ම මෙම තීරනාත්මක අත්දැකීම්වල පාඩම් උකහා ගතයුතු ය. 20වෙනි සියවසේ හා 21වෙනි සියවසේ ආරම්භක වසරවල ඓතිහාසික පාඩම් මත පදනම් වෙමින් කම්කරු පන්තිය තුළ අවංක විප්ලවවාදී නායකත්වයක් වර්ධනය කිරීමේ අරගලය තුළ දී , ට්‍රොට්ස්කිගේ නොනවතින විප්ලවයේ මූලික සංකල්ප ග්‍රහනය කර ගත යුතු ය:

■ ධනෝශ්වර පන්තියේ කිසියම් කොටසකට හෝ එහි දේශපාලන නියෝජිතයන්ට ප්‍රගතිශීලී කාර්යභාරයක් පවතින කිසි ම රටක් ලෝකය තුළ හෝ අඩු වශයෙන් සියලු ම ජීවිත පැරනි යටත් විජිත රටවල හෝ නොමැත.

■ සියලු ම රටවල අතිමූලික විප්ලවවාදී බලවේගය කම්කරු පන්තිය වන අතර ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාමාර්ගයක් ක්‍රියාත්මක කිරීමට හා ආරක්ෂා කිරීමට සම්මුතියකින් තොර ව සටන් කල හැක්කේ එයට පමනි.

■ ඕනෑ ම රටක් තුළ අරගලයට මග පෙන්විය යුත්තේ ජාත්‍යන්තර මූලෝපායක් මගිනි. ඊජිප්තු කම්කරුවන් සම්බන්ධයෙන් ගත් විට විප්ලවය ජයග්‍රාහී විය හැක්කේ කලාපීය පාලක ප්‍රභූව සහ එක්සත් ජනපදය හා යුරෝපය තුළ ඔවුන්ගේ හාමිපුතුන්ට එරෙහිව පොදු අරගලය තුළට ඊසරායෙල් නිර්ධන පන්තිය ද ඇතුලු සමස්ත මැද පෙරදිග කම්කරු පන්තිය රැලිකර ගන්නා තාක් දුරට පමනි.

මැද පෙරදිග මහජනතාව මත තම අභිප්‍රාය පැටවීමේ දී අධිරාජ්‍යවාදීන් කිසි ම තැනක නතර වන්නේ නැත. ඊජිප්තුව තුළ විප්ලවය පිපිරී යාමෙන් ඉක්බිතිව, ලිබියාව හා සිරියාව තුළ දියත්කරන ලද ලේවැකි යුද්ධ අනතුරු ඇඟවීමක් ලෙස ගත යුතුය. විකල්ප වශයෙන් පවතින්නේ එක්කෝ සමාජවාදී විප්ලවය නැත්නම් අධිරාජ්‍යවාදී බලවතුන් විසින් මැද පෙරදිග අලුතෙන් යලි කැබලි කිරීම හා කම්කරු පන්තිය වහලුන් බවට පත් කිරීම යි. ට්‍රොට්ස්කිගේ නොනවතින විප්ලව ඉදිරිදර්ශනය මත පදනම්ව මැද පෙරදිග හා ජාත්‍යන්තරව නව මාක්ස්වාදී පක්ෂ ගොඩනැගීමෙන් තොරව සමාජවාදී මූලෝපායක් ක්‍රියාත්මක කිරීම සිතා ගැනීමට වත් නොහැකි ය.

ඇලෙක්ස් ලැන්ට්ස් හා ඩේවිඩ් නෝන්